

ГЛУМАЦ-ДИРЕКТОР-СЕЛЕКТОР

Анализирајући овогодишњу понуду на Фестивалу, избројао сам 17 земаља из којих нам се пријавио велики број значајних уметника. Чак ми се учинило да земунски Фестивал монодраме и пантомиме тренутно има много већ и углед у свету, него код нас. Томе је вероватно допринела чињеница да се код нас из године у годину смањује број врхунских уметника који се опредељују за ову врсту позоришта. У свету, ситуација је потпуно супротна. Ове године десило се и нешто још чудније. Затрпани смо пријавама глумаца аматера, као и студената глуме који пријављују своје самосталне испитне и дипломске радове. Разумем амбицију и једних и других, али морам на овом месту да истакнем, да је Фестивал монодраме и пантомиме одувек био фестивал уметника, професионалаца, и то најчешће врхунских. Наравно, било је изузетака, узгред, једва чекам да се догоде, када смо баш у Земуну буквално лансирали неке младе уметнике и били им права одскочна даска у каријери. Међутим, то су ипак само изузеци који потврђују нашу жељу да на овом Фестивалу нађу своје место, пре свих, најзначајнији уметници из целог света.

А ове године их имамо из: Румуније, Босне и Херцеговине, Јапана, Аустралије, Хрватске, Македоније, Русије, Словеније, Мађарске и Србије, који су изборили место у званичној фестивалској конкуренцији, али и уметнике који су се пријавили из: Швајцарске, Данске, Бугарске, Албаније, Пољске, Шпаније и Словачке, који, на жалост овог пута нису прошли. Приметна је још једна карактеристика овогодишње фестивалске понуде. Све је више глумаца који се одлучују за проверене ауторе, враћајући се

тако добром тексту, као основном предуслову за квалитетну представу: В. Шекспир, Б. Брехт, Д. Михајловић, А. Арто, Н. Гогољ, В. М. Колтес, Ј. Мишима, А. Ками, Ф. Достојевски, Т. Ујевић и М. Селимовић, само су неки од аутора по чијим су текстовима рађене представе ове године.

Као и увек до сада, на овом месту нећу издвајати ниједну представу, ни уметника, а нећу се бавити ни прогнозама, јер не бих желео да због тога неко буде у неравноправном положају, а неко фаворизован.

Од првог дана постојања овог Фестивала, жири је био независтан и све одлуке су биле искључиво у његовој моћи и надлежности. Нико никада није улазио у просторије где је жири заседао, чак ни ја као уметнички директор и селектор за монодраму.

Мислим да је ова чињеница значајно допринела међународном угледу земунског Фестивала монодраме и пантомиме и тако ће бити све док буде овог Фестивала и мене на овом месту.

Иван Бекјарев